

i begge Thingene, at man i Fællesudvalget alene maatte have Opmærksomheden rettet paa det endnu tilbageblevne Spørgsmaal, som stille Thingene ad, nemlig Spørgsmaalet om Lands-thingets Sammensætning. Man kom da ved et Compromis til det System, som nu findes i Grundloven, hvilket Compromis blev redigeret i den Række af Paragrapher, som udgjør det fjerde Afsnit i vor Grundlov. Man havde, som sagt, hele Opmærksomheden concentreret derpaa og kom slet ikke ind mere paa de andre Afsnit af Grundloven. Domicilbestemmelsen optoges nu ved dette Compromis, ikke saaledes, som den fandtes i § 41 i den gamle Grundlov, men saaledes, at den blev en aldeles ubetinget for Alle, der skulde vælges til Lands-thinget; men, efterat denne Betingelse var vedtagen, skete der igrigt ingen Forandringer, navnlig ingen i Grundlovens andre Afsnit. Ingen tænkte dengang paa § 58; § 58 havde staaet der isorveien, og den blev staaende, saaledes som den var gaaet over fra den ældre Grundlov med Udeladelse af de saameget omtalte Ord om, at Forandring af den Valgtes Bopæl ikke skal have Indflydelse paa Gyldigheden af det engang foretagne Valg. At disse Ord vare blevne udeladte, havde man aldeles glemt. (Andræ: Na!) Ja, det er den virkelige Sandhed, og jeg skal bevise det endnu paa en anden Maade. Der foresaldt en heftig Discussion i Fællesudvalget, dengang dette Compromis blev bragt istand, men, skjøndt jeg nu ikke igrigt vil heraabe mig videre paa, hvad der er foregaaet i dette Udvalg, saa vil jeg dog spørge de Medlemmer, som sad i dette Fællesudvalg, om Nogen af dem erindrer, at der under denne Discussion faldt en eneste Stavelse, der lod En ane, at Domicilbestemmelsen nu skulde betragtes anderledes end hidtil, nu skulde betragtes som angaaende en continuerende Bolig i Valgkredsens. Nei, hele Discussionen dreiede sig kun om Domicilbestemmelsen i og for sig og om dens Udvidelse fra at omfatte $\frac{3}{4}$ af dem, der skulde vælges, til at omfatte dem Alle. Een Ting tør jeg derfor idetmindste paaberaabe mig, og det er, hvad der foregik offentlig ved Forhandlingerne i Thingene af Fællesudvalgets Forslag, efterat dette endelig indbragtes for dem.

Der udtaltes i Thingene fra visse Sider en overmaade heftig Daddel over Domicilbestemmelsen; jeg var selv blandt dem, der maaffee brugte de stærkeste Udtryk, idet jeg sagde, at Domicilbestemmelsen var en Plet paa Forfatningen, men der var igrigt Andre, der udtalte sig ligesaa stærkt, blandt Andre et Medlem, der nu ikke længer er tilstede. Man discuterede altsaa Domicilbestemmelsen, og man udtalte just, at den nu var bleven en absolut Betingelse, men der blev dog ikke fra deres Side, der angreb Domicilbestemmelsen, htrret et eneste Ord om, at den tillige skulde være udvidet i den Retning, at den Valgte skulde vedblive under hele Valgperioden at have Domicil i Valgkredsens. Forholdet er altsaa dette: Domicilbestemmelsen stod i vor ældre Grundlov og opfattedes i den som en Betingelse, der skulde være tilstede paa Valgdagen, men som ikke senere behøvede at bevares. Den var ikke dengang opført sammen med de andre Valgbarhedsbetingelser i § 40, men derimod som en særlig i § 41, fordi den ikke angik alle Landssthingsmænd, men kun tre Fjerdedele af dem, og der fandtes saa endvidere en særlig Bestemmelse om den i § 62. Det er saa denne med Hensyn til dens Varighed usforandrede, men fra at gjælde $\frac{3}{4}$ af de Valgte til at gjælde dem alle udvidede Domicilbetingelse, der er bleven optagen i vor nugjældende Grundlov, uden at Nogen har anet, at der forresten skulde være foregaaet nogen Forandring med den, og uden at der lader sig paavise nogensomhelst Tanke, der skulde føre til en saadan Forandring i de Grunde, som det vil være i klar og levende Erindring for Enhver, der deeltog i de da stedfundne Forhandlinger, vare de, der bevirkede, at Domicilbestemmelsen optoges igjen og blev udstrakt til Alle. Jeg paastaar nu, at man under saadanne Omstændigheder ikke kan argumentere med fuldstændig Sikkerhed fra de enkelte Ord i en Grundlov som vor nuværende, og at man i det Ringeste maa argumentere med stor Barsomhed og ikke lægge det allermindste Mere ind i Ordene, end der paa det Udtrykkeligste staaer i dem. Jeg siger derhos, at vi saa nær efter Grundlovens Vedtagelse, hvor der ikke er Spørgsmaal om at stifte om Dit og Mit, men hvor der kun er Spørgs-